

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 Rs 165305 24 Rs
Brčko, 03.07.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, odlučujući u pravnoj stvari tužitelja P.K., sin V., iz O., adresa ..., koga zastupa punomoćnik Milenko Simikić, advokat iz Brčkog, protiv tuženog Brčko distrikt Bosne i Hercegovine koga zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zamjenik pravobranioca Miroslav Sajlović, radi zaštite prava iz radnog odnosa, v.sp. 13.311,26 KM, nakon održane usmene, neposredne, glavne i javne rasprave zaključene dana 03.07.2025. godine, u prisustvu tužitelja lično, punomoćnika tužitelja i zamjenika pravobranioca, donio je sljedeću

P R E S U D U

I

Obavezuje se tuženi da za tužitelja, za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine, isplati iznos od 2.767,91 KM na ime razlike uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, na odgovarajući račun Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Obavezuje se tuženi da za tužitelja, za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine, isplati iznos od 1.387,01 KM na ime razlike uplaćenih doprinosa za beneficirani radni staž na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, na odgovarajući račun Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

II

Odbija se tužitelj sa zahtjevom da sud obaveže tuženog da tužitelju, za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine, isplati iznos od 6.398,02 KM na ime razlike uplaćenog dodatka na platu za uslove rada sa uračunatom prelaznom naknadom, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Odbija se tužitelj sa zahtjevom da sud obaveže tuženog da tužitelju, za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine, isplati iznos od 557,15 KM na ime razlike uplaćenog minulog rada na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

III

Obavezuje se tuženi da tužitelju, na ime troškova parničnog postupka, isplati iznos od 95,22 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Obrazloženje

Tužitelj je, putem punomoćnika, ovom sudu dana 01.08.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog radi ostvarenja prava iz radnog odnosa. U tužbi je naveo da je tužitelj zaposlenik Policije Brčko distrikta BiH počev od 06.09.2007. godine, kada je tužitelj

zasnovao radni odnos na radnom mjestu zapovjednik podstanice „Arizona“ na neodređeno vrijeme, sa platnim razredom VIII-3. Stupanjem na snagu novog Zakona o policijskim službenicima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 01.01.2008. godine, kao i novog Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta, ukinuto je navedeno radno mjesto tužitelja pa je tužitelj raspoređen na radno mjesto pomoćnika zapovjednika Jedinice opšte policije za poslove pritvora, sa činom viši inspektor, gdje je bio predviđen platni razred VIII-2, a kasnijim rješenjima je tužitelj raspoređivan i na druge pozicije, ali uvijek sa nižim platnim razredom u odnosu na prvobitno određeni platni razred. Tek je rješenjem broj 04.04.1-33-2016/23 od 13.12.2023. godine tužitelj raspoređen na radno mjesto šef smjene-zamjenik šefa Operativno-komunikacijskog centra Policije Distrikta, u činu samostalni inspektor, gdje mu je ponovno određen platni razred kojeg je imao i pri zasnivanju radnog odnosa sa koeficijentom 3,064866. Kako je raspoređivanjem na druga radna mjesta tužitelj doveden u situaciju da mu je plata, odnosno platni razred bio manji u odnosu na onaj kojeg je imao prilikom zasnivanja radnog odnosa u Policiji Brčko distrikta BiH, to tužitelj smatra da je ispunjavao uslove da mu se isplaćuje lična prelazna naknada kao razlika između ranije utvrđene plate i one koju prima na drugom radnom mjestu na koje je raspoređen, a sve u skladu sa članom 148 Zakona o policijskim službenicima Brčko distrikta BiH. Lična prelazna naknada je kroz sav protekli period isplaćivana tužitelju, prvobitno u mjesečnoj visini od 130,00 KM, a onda je povećana na iznos od 142,17 KM, ali je po mišljenju tužitelja došlo do pogrešnog obračuna doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, te i za zdravstveno osiguranje jer u obračun lične prelazne naknade nije uzet i dodatak na platu, iako i taj iznos čini sastavni dio plate tužitelja, te je i taj iznos morao ući u osnovnu platu kao njen sastavni dio. Prema Zakonu o platama zaposlenih u organima uprave Brčko distrikta BiH koji se primjenjivao do donošenja Zakona o platama i naknadama zaposlenih u Policiji Distrikta, članom 2 je bilo propisano da se plata zaposlenih utvrđuje u bruto i neto iznosu, da plata u bruto iznosu obuhvata neto platu, poreze i doprinose, da se plata u neto iznosu sastoji od osnovne plate i dodataka na platu i utvrđuje se prije oporezivanja, osnovna plata utvrđuje se množenjem osnovice i koeficijenta platnog razreda, a visina osnovice za obračun plata koja predstavlja najnižu platu, utvrđuje se Budžetom Brčko distrikta BiH na prijedlog Vlade Brčko distrikta BiH. Slično je propisano i Zakonom o platama i naknadama zaposlenih u Policiji Brčko distrikta BiH u članu 6, kao i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o platama i naknadama zaposlenih u Policiji Brčko distrikta BiH gdje je članom 6 stav 5 propisano da se plata u neto iznosu sastoji od osnovne plate i dodatka na platu, te se obračunava prije oporezivanja. Tužitelj smatra da kroz sav period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine (kada je tužitelj raspoređen na radno mjesto sa adekvatnim platnim razredom) tuženi nije pravilno obračunao određene doprinose na njegovu platu, kao ni pripadajuće dodatke na platu i to dodatak od 30% od osnovne plate po osnovu posebnih uslova rada i dodatak od 0,30% od osnovne plate po osnovu radnog staža, čime je tuženi tužitelja diskriminisao i oštetio. U konačnom, nepravilan obračun doprinosa za PIO/MIO se ima odraziti na visinu penzije tužitelja.

Tužitelj je uređenim zahtjevom od 15.11.2024. godine odustao od prvobitno tražene razlike doprinosa za zdravstveno osiguranje i osiguranje od nezaposlenosti, te je konačno postavljenim tužbenim zahtjevom tražio da sud obaveže tuženog da tužitelju za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine isplati iznos od 2.767,91 KM na ime razlike doprinosa iz penzijsko invalidskog osiguranja na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, na odgovarajuće račune Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, zatim da za isti period tužitelju isplati iznos od 1.387,01 KM na ime razlike doprinosa za beneficirani radni staž na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, na odgovarajuće račune Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, da za isti period tužitelju isplati iznos od

6.398,02 KM na ime složenosti poslova, posebnih uslova rada i primjene ovlaštenja, kao prava na dodatak na osnovnu platu za te posebne uslove rada, te da za isti period tužitelju isplati iznos od 557,15 KM na ime razlike dodatka na platu za minuli rad na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, zajedno sa troškovima postupka, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Tokom postupka tužitelj je istakao da potraživanja doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje ne zastarijevaju, a ni naknade kao izvedena primanja, jer su to sve stečena prava iz radnog odnosa. Predložio je da sud usvoji konačno postavljene tužbene zahtjeve tužitelja te obaveže tuženog da tužitelju nadoknadi troškove postupka koje je opredijelio pismenim troškovnikom.

U odgovoru na tužbu od 03.10.2024. godine tuženi je osporio tužbu i postavljene tužbene zahtjeve u cijelosti navodeći da su članom 148 Zakona o policijskim službenicima Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 18/20-prečišćeni tekst, 6/23 i 3/24) propisane prelazne odredbe o platama, te je utvrđeno dodjeljivanje lične prelazne naknade policijskom službeniku, način utvrđivanja iznosa iste i period ostvarivanja ovog prava. Članom 92 Zakona o policijskim službenicima propisano je da policijski službenici pravo na platu, naknade i druga primanja na radu i po osnovu rada ostvaruju na način i pod uslovima utvrđenim Zakonom o platama i naknadama zaposlenih u Policiji Brčko distrikta BiH. Zakon o platama i naknadama zaposlenih u Policiji Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 8/24 i 17/24) propisuje osnovicu za obračun plate (član 7), platne razrede i koeficijente (član 9) te u poglavlju II Zakona dodatke na platu i naknade i način obračuna istih. Zakon o platama i naknadama zaposlenih u Policiji ne propisuje pravo na ličnu prelaznu naknadu kao ni način obračuna iste nego je ista propisana Zakonom o policijskim službenicima. Stoga tuženi smatra da je tužbeni zahtjev neosnovan jer lična prelazna naknada nije propisana kao dodatak na platu odnosno kao oblik naknade iz Zakona o platama i naknadama zaposlenih u Policiji, nego kao naknada koja se ostvaruje na način propisan Zakonom o policijskim službenicima. Tokom postupka tuženi je istakao prigovor zastare potraživanja tužitelja obzirom na rok zastare potraživanja prava iz radnih odnosa. Predložio je da sud odbije tužbene zahtjeve kao neosnovane te obaveže tužitelja da tuženom, na ime troškova postupka, isplati troškove za sastav odgovora na tužbu 480,00 KM, za zastupanje na četiri održana ročišta iznos od 480,00 KM, te na ime troškova vještačenja za izradu dopunskog nalaza 200,00 KM.

Tokom dokaznom postupka, na prijedlog stranaka, izvedeni su dokazi čitanjem materijalne dokumentacije: rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.04.1-33-135/24 od 24.01.2024. godine, odluka Policije Distrikta, broj predmeta: 14.04.1-33-2016/23 od 13.12.2023. godine, rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.04.1-33-1238/23 od 20.07.2023. godine, rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.04.1-33-1142/23 od 05.07.2023. godine, zapisnik od 26.01.2023. godine, rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.04.1-33-134/23 od 26.01.2023. godine, rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.04.1-33-706/20 od 23.04.2020. godine, rješenje Gradonačelnika Brčko distrikta BiH, broj predmeta: 33-001668/19 od 09.07.2019. godine, rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.05-33-1800/17 od 27.04.2018. godine, rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.05-13-31202/18 od 24.04.2018. godine, rješenje Policijskog odbora Brčko distrikta BiH, broj: 14.PO.II-33-8/17 od 19.03.2018. godine, rješenje Policije Distrikta, broj: 14.05-33-1800/17 od 28.07.2017. godine, rješenje Gradonačelnika Brčko distrikta BiH, broj: 33-002408/17 od 12.07.2017. godine, rješenje Gradonačelnika Brčko distrikta BiH, broj: 33-001082/13 od 09.05.2013. godine, rješenje Policije Distrikta, broj predmeta: 14.05/1-33-9451/10-121 od

02.08.2010. godine, rješenje Gradonačelnika Brčko distrikta BiH, broj: 01-014-015781/07 od 06.09.2007. godine, platni list radnika na ime tužitelja za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine, nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Sandre Vidaković od 05.05.2025. godine, dopunski nalaz ovog vještaka od 10.06.2025. godine. Proveden je i dokaz saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke te i vještačenjem po vještaku ekonomske struke Sandri Vidaković uz usmeno obrazloženje nalaza i mišljenja na ročištu za glavnu raspravu, dok su stranke odustale od provođenja dokaza saslušanjem svjedoka G.P. i čitanjem dokaza preliminarni nalaz i mišljenje vještaka Sandre Vidaković od jula 2024. godine.

Na osnovu ocjene navoda stranaka, kao i savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 6/21, u daljem tekstu: ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Među strankama nije sporno da je tužitelj zaposlenik Policije Brčko distrikta BiH od 2007. godine na neodređeno vrijeme, da je do 2008. godine (tačnije do juna 2008. godine) tužitelj pripadao platnom razredu VIII-3, da je donošenjem Zakona o policijskim službenicima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 41/07), tačnije članom 149 ovog Zakona započeto činovanje zaposlenika, pa je tako tužitelj kao Viši inspektor raspoređen u platni razred VIII-2 na koji način je tužitelj imao manju platu od juna 2008. godine, ali je počeo da prima prelaznu naknadu za tu razliku plate prema članu 148 Zakona o policijskim službenicima, a koju naknadu je primao sve do decembra 2023. godine dok ponovno nije raspoređen na radno mjesto kao samostalni inspektor sa platnim razredom kojeg je imao u momentu zasnivanja radnog odnosa u Policiji Distrikta još 2007. godine, a što je sve sud utvrdio i uvidom u priložena rješenja na ime tužitelja. Nije sporno da ova prelazna naknada koju je tužitelj primao od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine nije ulazila u osnovnu platu, odnosno u osnovicu za obračun doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, doprinosa za beneficirani radni staž, dodatka na platu za uslove rada i minulog rada, nego je tužitelju isplaćivana kao paušal, a što je prikazano na platnim listama tužitelja.

Sporno je da li je pravilno obračunata osnovna plata tužitelja (odnosno osnovica za obračun plata), što predstavlja prethodno pitanje (a koje pitanje predstavlja povredu prava iz radnog odnosa čiju zaštitu prava ovdje tužitelj i potražuje tužbom), na koju osnovnu platu se računaju doprinosi i drugi dodaci koje tužitelj ovdje potražuje u vidu isplate novčanih potraživanja, a sporno je i da li je nastupila zastara potraživanja tužitelja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Sandre Vidaković od 05.05.2025. godine slijedi da je vještak izvršila uvid u platne liste tužitelja za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine te je utvrdila visinu razlike uplaćenih doprinosa i naknada na platu sa uračunatom prelaznom naknadom i bez uračunate prelazne naknade za doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje uključujući i beneficirani radni staž, dodatak na platu za uslove rada i dodatak na platu za minuli rad, te je iznose po godinama za utuženi period prikazala tabelarno na strani 3 osnovnog nalaza. Visina razlike uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, na platu sa uračunatom i bez uračunate prelazne naknade za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine iznosi 2.767,91 KM. Visinu razlike uplaćenih doprinosa za beneficirani radni staž na platu sa uračunatom i bez uračunate prelazne naknade za utuženi period vještak je prikazala po godina tabelarno na strani 4 osnovnog nalaza, te ista iznosi 1.387,01 KM. Visinu razlike uplaćenog dodatka na platu za uslove rada sa uračunatom i bez uračunate prelazne naknade za utuženi period vještak je po godinama prikazala tabelarno na strani 5 osnovnog nalaza te ista iznosi 6.398,02 KM. Visinu razlike

uplaćenog minulog rada na platu sa uračunatom i bez uračunate prelazne naknade za utuženi period vještak je tabelarno prikazala na strani 6 osnovnog nalaza po godinama, te ista iznosi za tužitelja 557,15 KM. Ukupna visina razlike uplaćenih doprinosa i naknada plata sa uračunatom prelaznom naknadom i bez uračunate prelazne naknade za doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje, uključujući i beneficirani radni staž, dodatak na platu za uslove rada i dodatak na platu za minuli rad za period od 01.06.2008. – 31.12.2023. godine za tužitelja iznosi 11.110,09 KM.

U usmenom obrazloženju nalaza vještak je pojasnila da je na platnim listama tužitelja prikazan paušal koji nije uračunat prilikom obračuna predmetnih potraživanja tužitelja od strane poslodavca tužitelja, te je vještak na osnovnu platu tužitelja dodala paušal pa je dobila novu osnovnu platu i na tu platu je dodavala prelazne naknade, dok se izjasnila da su tužitelju doprinosi obračunati bez prelazne naknade. Na platnim listama tužitelja je prelazna naknada (kao razlika dva platna razreda) prikazana u paušalu, pa onda ta prelazna naknada nije podlijegala obračunu doprinosa, pa je vještak prvo uvećala osnovicu.

U dopunskom nalazu od 10.06.2025. godine vještak je prikazala visinu razlike uplaćenih doprinosa i naknada na platu sa uračunatom prelaznom naknadom i bez uračunate prelazne naknade za doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje, uključujući i beneficirani radni staž, dodatak na platu za uslove rada i dodatak na platu za minuli rad za period od 01.08.2019. godine do 31.12.2023. godine, a po zadatku tuženog u slučaju da sud uvaži istaknuti prigovor zastare potraživanja tužitelja imajući u vidu zastarni rok od 5 godina. Vještak je tako visinu razlike uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje na platu sa uračunatom i bez uračunate prelazne naknade za period od 01.08.2019. – 31.12.2023. godine utvrdila na iznos od 1.490,05 KM, visinu razlike uplaćenih doprinosa za beneficirani radni staž na iznos od 838,41 KM, visinu razlike uplaćenog dodatka na platu za uslove rada na iznos od 1.322,90 KM, te visinu razlike uplaćenog minulog rada na iznos od 552,98 KM, odnosno ukupno 4.204,34 KM za period od 01.08.2019. – 31.12.2023. godine, prikazujući tabelarno pojedinačne iznose po godinama.

Sud je u cijelosti poklonio vjeru obračunu iz nalaza i mišljenja ovog vještaka, a kojem obračunu se nisu posebno protivile stranke.

Iz iskaza tužitelja u svojstvu parnične stranke slijedi da je zaposlenik Policije Distrikta, da je iz Orašja prešao u Brčko na radno mjesto zapovjednik podstanice Arizona na neodređeno vrijeme 2007. godine, da je bio platni razred VIII-3, da je 2008. godine dobio i čin inspektora – viši inspektor, dok je samostalni inspektor tada imao platni razred VIII-3, pa je on tako izgubio svoj platni razred od ranije. Dobio je manju platu nakon činovanja, ali mu je saopšteno da će dobiti prelaznu naknadu do sticanja svog platnog razreda kojeg je izgubio. Navodi da je bio jedini zaposlenik koji je tek 2023. godine vraćen na poziciju sa svojim ranijim platnim razredom VIII-3, a da je shvatio da mu se prelazna naknada ne računa u osnovnu platu od koje se računaju doprinosi i naknade tek kada je suspendovan. U decembru mjesecu 2023. godine je dobio čin samostalnog inspektora te tako sada ima veću i platu, pa je izgubio pravo na prelaznu naknadu. Ističe da cijelo vrijeme ima manje doprinose, da Zakon o policijskim službenicima poznaje prelaznu naknadu koja se na platnim listama prikazuje kroz paušal, dok Zakon o platama ne prepoznaje termin prelazne naknade. Navodi da je za vrijeme suspenzije shvatio da mu se ta prelazna naknada od 142,00 KM zapravo računa kao naknada, a ne kao plata, pa onda nisu uplaćivani ni doprinosi na tu prelaznu naknadu, a tako je postupano sa svim zaposlenicima, ne samo prema njemu.

Sud je poklonio vjeru i iskazu tužitelja cijeneći iskaz u relevantnom dijelu objektivnim i u vezi sa materijalnom dokumentacijom iz spisa.

Prije svega, sud je cijenio istaknuti prigovor zastare potraživanja tužitelja, kao i blagovremenost u podnošenju predmetne tužbe. Naime, odredbom člana 131 Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 34/19, 2/21, 6/21 i 15/22, u daljem tekstu Zakon o radu) je propisan postupak za zaštitu prava iz radnog odnosa. Stavom (1) ovog člana je propisano da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio pravo iz radnog odnosa, može podnijeti prijedlog za mirno rješavanje radnog spora ili tužbu nadležnom sudu za zaštitu tog prava. (2) Pravo na podnošenje tužbe nije uslovljeno prethodnim obraćanjem radnika poslodavcu za zaštitu prava. (3) Tužbu za zaštitu prava radnik može podnijeti najkasnije u roku od dvanaest mjeseci od dana saznanja za povredu prava, a najkasnije u roku od tri godine od učinjene povrede.

Iz iskaza tužitelja sud je utvrdio da je tužitelj za povredu prava iz radnog odnosa saznao kada je suspendovan. Uvidom u platne liste tužitelja sud je utvrdio da je tužitelj suspendovan u aprilu mjesecu 2022. godine, te da je suspenzija trajala do aprila 2023. godine. Kada se ima u vidu da je tužitelj predmetnu tužbu podnio 01.08.2024. godine, sud cijeni da tužitelj nije blagovremeno podnio predmetnu tužbu računajući čak i od mjeseca u kojem je prestala suspenzija (april 2023. godine) jer je do dana podnošenja predmetne tužbe protekao rok od 12 mjeseci od dana saznanja za povredu prava („nepravilnog obračuna osnovne plate“).

Međutim, potraživanje doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje ne zastarijeva. Naime, sud je utvrdio da je tek donošenjem Zakona o policijskim službenicima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 41/07) pravo na beneficirani radni staž (na način da se svakih efektivno provedenih 12 mjeseci na poslovima i zadacima, računa kao 16 mjeseci staža osiguranja) ovlaštenim službenim licima Policije ustanovljeno, a potom i realizovano ovo pravo u smislu uplate beneficiranog radnog staža za ovlaštena službena lica Policije počev od 2008. godine. Zakoni o penzijskom i invalidskom osiguranju entiteta na području Brčko distrikta Bosne i Hercegovine primjenjuju na osnovu naloga Supervizora za Brčko distrikt BiH od 04.08.2006. godine, te kako je odredbom člana 3 stav 2 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06 i 4/09) u vezi sa odredbom člana 101 stav 2 ovog Zakona, te i odredbom člana 5 stav 2 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj: 13/18, 93/19 – odluka Ustavnog suda, 90/21 i 19/22 i 42/23 – odluka Ustavnog suda, „Službeni glasnik BiH“, broj: 43/24 – odluka Ustavnog suda i „Službene novine FBiH“, broj: 47/24) propisano da prava iz penzijsko-invalidskog osiguranja ne mogu zastarjeti, to se zastarni rokovi propisani Zakonom o radu ne primjenjuju shodno odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kao *lex specialis* Zakonu.

Shodno navedenom, ovaj sud smatra da se zastara potraživanja (pa i blagovremenost podnesene tužbe) prava iz penzijsko-invalidskog osiguranja, a kakvo je i pravo na beneficirani radni staž, ima cijeliti u smislu odredbi Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koji kao poseban propis reguliše zastarjelost tog potraživanja (a ne Zakona o radu), a kako ta prava ne zastarijevaju, tada je neosnovan i izjavljeni prigovor zastare potraživanja visine razlike uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje i visine razlike uplaćenih doprinosa za beneficirani radni staž na platu sa uračunatom prelaznom naknadom za period od 01.06.2008. – 31.12.2023. godine.

Sud cijeni da nije nastupila ni prekluzija zahtjeva tužitelja, prije svega na zaštitu prava iz radnog odnosa u pogledu pravilnog obračuna osnovne plate (osnovice), koji zahtjev nije sadržan u tužbenom zahtjevu, ali koji predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku za

donošenje odluke o isplati novčanih potraživanja kroz doprinose (a što je i sam vještak obračunavao kao osnov za utvrđenje visine razlike uplaćenih doprinosa na platu sa uračunatom prelaznom naknadom), a potom i zahtjeva za isplatu razlike uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje i beneficirani radni staž obzirom da se na oblast doprinosa primjenjuju posebni propisi.

Sa druge strane, tužbeni zahtjev tužitelja u pogledu potraživanja visine razlike uplaćenog dodatka na platu na uslove rada i visine razlike uplaćenog minulog rada na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, po mišljenju ovog suda nije podnesen blagovremeno budući da je isti podnesen 01.08.2024. godine, a tužitelj je najkasnije u aprilu 2023. godine imao saznanja za povredu prava koja se ogleda u „pogrešno obračunatoj osnovnoj plati (odnosno osnovici), a što predstavlja prethodno pitanje za donošenje odluke o isplati razlike uplaćenih dodataka na platu na uslove rada i minulog rada, pa je protekao rok od 12 mjeseci od dana saznanja za povredu do dana podnošenja predmetne tužbe iz člana 131 stav 3 Zakona o radu budući da za ova potraživanja ne postoji lex specialis propisi koji drugačije regulišu zastaru potraživanja ili blagovremenost podnošenja zahtjeva.

Sud cijeni i prigovor zastare potraživanja tužitelja kroz odredbu člana 133 Zakona o radu kojom je propisano da sva novčana potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju u roku od tri godine od dana nastanka obaveze. Ova zastara bi se mogla primijeniti na zahtjeve tužitelja u pogledu visine razlike uplaćenog dodatka na platu na uslove rada i visine razlike uplaćenog minulog rada na platu sa uračunatom prelaznom naknadom, ali samo u slučaju da nije nastupila prekluzija sa podnošenjem tužbe, pa bi u tom slučaju u zastari bila potraživanja u pogledu dodatka na platu na uslove rada i u pogledu minulog rada nastala prije 01.08.2021. godine (prema nalazu vještaka je moguće utvrditi visinu razlike uplaćenog dodatka na platu na uslove rada i visine razlike uplaćenog minulog rada na platu sa uračunatom prelaznom naknadom počev od 01.08.2021. godine do 31.12.2023. godine jer je vještak prikazivala pojedinačno po godinama ove razlike iznosa, a iznos za pojedinačni mjesec se dobije kada se iznos za tu godinu podijeli sa 12 mjeseci).

Međutim, po ocjeni ovog suda zahtjev tužitelja za visinu razlike uplaćenog dodatka na platu na uslove rada i visinu razlike uplaćenog minulog rada na platu sa uračunatom prelaznom naknadom nije blagovremeno podnesen budući da tužitelj nije blagovremeno tražio da se utvrdi da je tužitelju povrijeđeno pravo iz radnog odnosa (a to je pravilan obračun osnovne plate - osnovice za obračun plate što nužno predstavlja prethodno pitanje u ovoj pravnoj stvari iako je formalno izostao zahtjev tužitelja), a kako od ovog prethodnog pitanja zavisi i odluka o isplati visine razlike dodatka na uslove rada i minulog rada, to je tužitelj u prekluziji sa cijelim iznosom ove vrste potraživanja, a na koje prekluzivne rokove sud pazi po službenoj dužnosti.

Osim što ovaj sud smatra da je nastupila prekluzija zahtjeva tužitelja kada su u pitanju potraživanja dodataka na uslove rada i minuli rad iz uređenog tužbenog zahtjeva za period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine, sud cijeni da je tužbeni zahtjev tužitelja i neosnovan u tom dijelu. Naime, odredbom člana 148 Zakona o policijskim službenicima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 18/20 – prešišćen tekst i 6/23, u daljem tekstu Zakon o policijskim službenicima) su propisane prelazne odredbe o platama pa tako (1) policijskom službeniku kojem po stupanju na snagu nove platne strukture propisane 54 ovim zakonom bude obračunata niža osnovna plata od one na koju je imao pravo na dan prije stupanja na snagu ovog zakona, dodijelit će se lična prijelazna naknada. (2) Naknada iz stava 1 ovog člana bit će jednaka razlici između novoodređene osnovne plate policijskog službenika obračunate u skladu s ovim zakonom i osnovne plate na koju je imao pravo na dan prije stupanja na snagu ovog zakona. (3)

Policijski službenik ima pravo na naknadu iz stava 1 ovog člana sve dok razlika u plati iz stava 2 ovog člana ne bude pokrivena budućim povećanjima njegove osnovne plate. U ovom periodu vrši se usklađivanje navedene naknade prilikom svakog povećanja njegove nove osnovne plate. (4) Odredbe članova od 92 do 95 ovog zakona primjenjivat će se počev od 1. 1. 2008. godine. Odredbom člana 92 istog Zakona je propisano da policijski službenici pravo na platu, naknade i druga primanja na radu i po osnovu rada ostvaruju na način i pod uslovima utvrđenim Zakonom o platama i naknadama zaposlenih u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tumačenjem odredbe člana 148 Zakona o policijskim službenicima sud cijeni da prelazna naknada ne spada u osnovnu platu jer je napravljena jasna distinkcija u pogledu ove naknade i osnovne plate u ovom članu Zakona.

Odredbom člana 93 Zakona o policijskim službenicima je propisan dodatak na platu za posebne uslove rada te je stavom (3) ovog člana propisano da dodatak za posebne uslove rada iznosi do 30 % (trideset posto) osnovne plate.

Odredbom člana 6 Zakona o platama i naknadama zaposlenih u Policiji Distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/19, 10/19, 39/20, 13/21, 21/22, 45/22 i 20/23, u daljem tekstu Zakon o platama i naknadama zaposlenih u Policiji), koji se ima primijeniti obzirom na period utuženja od 01.06.2008. – 31.12.2023. godine, je propisano da se (1) plata zaposlenog sastoji od osnovne plate ili naknade plate i uvećanja plate po osnovu dodatka na platu. (2) Zaposlenom se utvrđuje osnovna plata na mjesečnom nivou. (3) Osnovna plata utvrđuje se množenjem osnovice za obračun plate i pripadajućeg koeficijenta. (4) Bruto plata je plata iz stava 1 ovog člana uvećana za obavezne doprinose. (5) U svim elementima koji čine platu iz stava 1 ovog člana sadržan je porez na dohodak. Slične odredbe su bile propisane i ranije važećim Zakonom koji se primjenjivao prije donošenja Zakona o platama u Policiji Brčko distrikta BiH, a to je Zakon o platama zaposlenih u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 14/06, 41/06 i 3/13, u daljem tekstu Zakon o platama zaposlenih u organima uprave). U članu 2 tog Zakona je bilo propisano da se (1) plata zaposlenih utvrđuje u bruto i neto iznosu. (2) Plata u bruto iznosu obuhvata neto platu, poreze i doprinose. (3) Plata u neto iznosu sastoji se od osnovne plate i dodatka na platu i utvrđuje se prije oporezivanja. (4) Osnovna plata utvrđuje se množenjem osnovice i koeficijenta platnog razreda. (5) Visina osnovice za obračun plata koja predstavlja i najnižu platu, utvrđuje se Budžetom Brčko distrikta BiH na prijedlog Vlade Brčko distrikta BiH.

Odredbom člana 7 Zakona o platama i naknadama zaposlenih u Policiji je propisano da (1) osnovica za obračun plate ne može biti niža od više najniže plate u entitetima. (2) Visina osnovice iz stava 1 ovog člana utvrđuje se odlukom Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada) na prijedlog Direkcije za finansije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Direkcija za finansije) u roku od osam dana od dana stupanja na snagu entitetske odluke o najnižoj plati. (3) Odluka Vlade iz stava 2 ovog člana primjenjuje se na obračun plate za naredni mjesec od dana usvajanja budžeta, odnosno odluke o izmjeni budžeta za godinu u kojoj se osnovica primjenjuje. (4) U postupku izrade, usvajanja budžeta i odluke o izmjeni budžeta, primjenjuje se odluka Vlade iz stava 2 ovog člana. (5) Izuzetno od odredbe stava 1 ovog člana u periodu privremenog finansiranja primjenjuje se važeća osnovica za obračun plate iz prethodne godine.

Članom 2 stav 3 Pravilnika o načinu obračuna i isplate plata budžetskim korisnicima Direkcije za finansije Brčko distrikta BiH iz 2007. godine je propisano da se osnovna plata dobija množenjem osnovice (najniža plata u budžetu Brčko distrikta BiH) i koeficijenta

platnog razreda, dok je članom 2 stav 1 Pravilnika o načinu obračuna i isplate plata budžetskim korisnicima Direkcije za finansije Brčko distrikta BiH iz 2021. godine (Pravilnici preuzeti sa zvanične internet stranice Vlade Brčko distrikta BiH, Direkcija za finansije) propisano da se obračun bruto i neto plate i utvrđivanje osnovne plate vrši u skladu sa zakonima koji regulišu oblast plata i zakonima iz oblasti poreza i doprinosa na platu.

Odredbom člana 16 Zakona o platama i naknada zaposlenih u Policiji propisan je način obračuna dodatka na platu po osnovu radnog staža pa se tako plata policijskog službenika povećava po osnovu radnog staža i to 0,30 % (nula zarez trideset posto) na osnovnu platu za svaku navršenu godinu radnog staža. Članom 17 ovog Zakona je propisan način obračuna dodatka na platu po osnovu posebnih uslova rada pa tako (1) policijski službenici, po osnovu složenosti poslova, posebnih uslova rada i primjene ovlaštenja, a u skladu s odredbama Zakona o policijskim službenicima Brčko distrikta BiH, imaju pravo na dodatak na osnovnu platu. (2) Dodatak za posebne uslove rada iznosi do 30 % (trideset posto) osnovne plate.

Dovodeći u vezi naprijed citirane zakonske propise, sud je utvrdio da se prelazna naknada iz člana 148 Zakona o policijskim službenicima ne uvrštava u osnovnu platu (ni u osnovicu za obračun plate), pa je stoga dio zahtjeva tužitelja za isplatu razlike dodatka na platu na uslove rada i minulog rada neosnovan jer se ovi dodaci obračunavaju na osnovnu platu u koju se ne uračunava naknada plate u smislu prelazne naknade.

Drugačija je situacija kod obračuna doprinosa. Naime, prema članu 2 stav 2 Pravilnika o načinu obračunavanja i uplate doprinosa („Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/08, 81/08, 98/15, 6/17, 38/17, 39/18, 12/21, 6/22 i 19/23) je propisano da u iznos osnovice iz stava 1 i 2 ovog člana ulaze sva primanja koje poslodavac u novcu ili naravi isplaćuje ili daje zaposleniku, odnosno koje mu je bio dužan isplatiti na osnovu ugovora o radu, odnosno radnog odnosa, a koji se smatraju primanjem od nesamostalnog rada (plaćom). Stoga bi u samu osnovicu za obračun plate ovdje bila uključena i prelazna naknada tužitelja, a koja osnovica množenjem sa pripadajućim koeficijentom prema Zakonu o platama i naknadama zaposlenih u Policiji daje osnovnu platu od koje se računaju i doprinosi. S obzirom na izloženo, zahtjev tužitelja za isplatu visine razlike uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje na platu sa uračunatom prelaznom naknadom i visine razlike uplaćenih doprinosa za beneficirani radni staž na platu sa uračunatom prelaznom naknadom je i osnovan, a kako nije zastarjelo to potraživanje za utuženi period od 01.06.2008. godine do 31.12.2023. godine, odnosno kako nije neblagovremen taj zahtjev tužitelja, to je sud odlučio kao u izreci presude u stavu I te usvojio ovaj dio zahtjeva tužitelja, dok je sa preostalim dijelom zahtjeva sud tužitelja u cijelosti odbio kao neosnovanim i neblagovremenim, a što je pobliže određeno u stavu II izreke presude.

Sud u ovom postupku nije razmatrao činjenice da je tužitelj diskriminisan budući da tužitelj nije sudu ponudio niti dokazivao uporednu kategoriju, niti je kroz postupak uopšte dokazivao da je učinjena diskriminacija.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio po osnovu odredbe člana 120 stav 2 ZPP-a budući da je tužitelj u u sporu uspio po fazama postupka prvo sa 31,21% do uređenja tužbe dana 15.11.2024. godine i povlačenja zahtjeva za isplatu doprinosa za zdravstveno osiguranje i osiguranje od nezaposlenosti, a zatim sa 37,40% imajući u vidu dosuđeni iznos u odnosu na ukupan potraživani iznos po fazama postupka. Sa druge strane tuženi je u sporu prvo uspio sa 68,79%, a zatim sa 62,60%.

Tužitelju su priznati troškovi za radnje sastava tužbe u iznosu od 480,00 KM, za sastav uređene tužbe dana 15.11.2024. godine iznos od 480,00 KM, za zastupanje na pripremnom

ročištu dana 13.12.2024. godine iznos od 480,00 KM, za odsustvo iz kancelarije za pristup na ovo ročište iznos od 60,00 KM, sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05), za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 08.04.2025. godine iznos od 720,00 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 02.06.2025. godine iznos od 720,00 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 03.07.2025. godine iznos od 720,00 KM, na ime nagrade za odsustvo iz kancelarije za pristup na tri ročišta (30 bodova x 3,00 KM x 3h obzirom da nijedno ročište nije trajalo duže od sat vremena) iznos od 270,00 KM, sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/2024), na ime sudske takse na tužbu i presudu 400,00 KM ukupno, na ime troškova vještačenja 250,00 KM.

Međutim, kako je tužitelj uspio po fazama postupka sa 31,21%, zatim sa 37,40%, to je sud tužitelju priznao iznose od 149,81 KM za sastav tužbe, iznos od 179,52 KM za sastav obrazloženog podneska-uređenje tužbe, iznos od 179,52 KM za pristup na pripreмно ročište, iznos od 22,44 KM na ime odsustva iz kancelarije za pristup na pripreмно ročište, iznos od po 269,28 KM za zastupanje na tri ročišta (nastavak pripremnog ročišta, glavna rasprava i nastavak glavne rasprave), iznos od 100,98 KM na ime odsustva iz kancelarije za pristup na tri ročišta, iznos od 62,42 KM na ime takse na tužbu, iznos od 74,80 KM na ime takse na presudu, te puni iznos troškova vještačenja od 250,00 KM kao nužni trošak, a koji troškovi ukupno iznose 1.827,33 KM.

Sud tužitelju nije dosudio troškove na ime paušala za radnju sastava tužbe budući da tužitelj nije dokazao koje je to sporedne radnje poduzimao i da li ih je poduzimao te da li je i koje je troškove imao za te sporedne radnje, niti mu je dosudio troškove za sastav podneska od 13.01.2025. godine kojim je dostavio dokaze jer je te dokaze tužitelj mogao dostaviti uz samu tužbu.

Sud je tuženom priznao troškove za radnje sastava odgovora na tužbu u iznosu od 480,00 KM, za zastupanje na četiri održane rasprave u iznosima od po 480,00 KM, (tuženom za svaku radnju pripada veći iznos od traženog), sve prema aritmetičkom prosjeku važećih Tarifa RS-a i FBiH u vrijeme poduzete procesne radnje, te na ime vještačenja iznos od 200,00 KM. Ali kako je tuženi u sporu uspio prvo sa 68,79%, a zatim sa 62,60%, to je sud tuženom priznao troškove za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 330,19 KM, za zastupanje na četiri ročišta iznose od po 300,48 KM, te iznos od 200,00 KM na ime vještačenja u punom iznosu kao nužni trošak, što ukupno iznosi 1.732,11 KM.

Međusobnim procesnim prebijanjem troškova tuženog od troškova tužitelja, sud je tužitelju dosudio iznos od 95,22 KM na ime troškova postupka.

Sudija
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.